N'estem tipes

Aquest dissabte 25 de novembre és el Dia Internacional per l'eradicació de la Violència Masclista. Una vegada més i ja en són masses, ens hem manifestat en contra d'aquesta plaga que ha assassinat 44 dones a tot l'Estat, des de principi d'any.

Però d'entre tots els manifestos voldria destacar el que han fet conjuntament les quatre Diputacions de Catalunya més les dues entitats municipalistes i que es va llegir en forma coral en el darrer ple de Sant Cugat.

I el destaco perquè fuig de proclames i de consideracions genèriques i senyala directament a tots els que d'una forma o altra contribueixen a fer que la violència es perpetuï. Constata que la violència és cosa de tothom, en cap cas es tracta de casos aïllats ni inevitables, i que n'estem tipes.

El manifest interpel·la sense pietat a tothom. Als violadors en totes les seves facetes: marits, companys, amics o acabats de conèixer. Als abusadors que investint-se d'una autoritat superior a casa, la família o la feina coaccionen pels seus interessos. Als assetjadors que molesten als carrers, a les festes majors, al transport públic, a través de les xarxes socials, o allà on sigui i que confonen les paraules barroeres amb floretes inofensives. Als maltractadors que utilitzen la violència com a forma d'exercir el poder envers les dones o els infants. Les persones que callen perquè no saben o no volen saber, que riuen les gràcies dels altres i miren cap a una altra banda quan veuen el que passa. Als presentadors i presentadores que fan espectacle de la violència i de tot allò que la pot comportar. Als periodistes que consideren que les dones es moren quan realment les maten. Als professionals de l'audiovisual que converteixen les dones en objectes fent que sigui només el seu físic el que compte. Als professionals de la publicitat i anunciants que sexualitzen les dones per intentar vendre el que faci falta. A les empreses de l'oci nocturn que utilitzen les dones com a reclam de negoci. I als professionals de la judicatura, advocats, metges forenses i cossos policials que infravaloren les denúncies de les dones subvertint moltes vegades el seu paper de víctimes.

Així doncs, es pot dir més alt però no més clar; la denúncia no es deixa ningú i tothom es pot sentir interpel·lat. I finalment es dirigeix a les mateixes dones per demanar-les-hi valentia i llibertat per pensar, vestir, divertir-se i gaudir de la vida com creguin i sense por.

Mentrestant aquest 2017 ha vist la llum el Pacte d'Estat contra la violència masclista, fruit d'una llarga reivindicació del moviment feminista, que impulsa un bon nombre de mesures però que deixa pel camí importants reivindicacions feministes com són la inversió preventiva en educació i en el treball amb els homes. La seva efectivitat dependrà de les negociacions amb les comunitats autònomes i del fet que els diners arribin quan toqui en els cinc anys d'implementació.

Que tinguem sort!!!

ROSER CASAMITJANA és regidora d'ICV-EUiA

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/132442.html

Copyright 2024 Cugat.cat